

(ב) מי שזכאי לדמי נכות או לתגמולים על פי חוק זה וקיבל מאת אוצר המדינה תשלומי תגמולים או תשלומים אחרים על חשבון התקופה שלאחר תחילת חוק זה, יראו תשלומים אלה ככספים שקיבלם מראש על חשבון המגיע לו מיום תחילתו של חוק זה.

(ג) על אף האמור בסעיף 7(ב) לחוק העיקרי, לא תישמע הטענה שבקשה לתגמול או לזכות אחרת הוגשה באיחור זמן, ובלבד שהוגשה לא יאוחר מיום התשעים לאחר פרסומו של חוק זה ברשומות.

(ד) כדי להסיר ספק נאמר בזה, כי על אף האמור בסעיף 8 לחוק העיקרי, כל טובת הנאה, חדשה או נוספת, שהוענקה לאדם על פי חוק זה, לא תגיע לו לגבי התקופה שלפני י"ג באב תשט"ו (1 באוגוסט 1955); אולם —

(1) הוראה זו אינה פוגעת בתחילתו של סעיף 1(1);

(2) נכה שהחוק העיקרי חל עליו מכוח סעיף 28(2) שבו, לא יהיה זכאי לטובת הנאה שהוענקה על פיו, לגבי תקופה שלפני פרסום חוק זה ברשומות.

לוי אשכול
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

חוק נכי רדיכות הנאצים, תשי"ז-1957 *

הגדרות

1. בחוק זה —

"נכה" — אדם שלקה בנכות מחמת מחלה, החמרת מחלה או חבלה, ואשר אילולא הנאמר בהסכם בין מדינת ישראל לבין הריפובליקה הפדיראלית של גרמניה מיום כ' באולול תשי"ב (10 בספטמבר 1952) ובמכתב מס' 1א' שבו, היה זכאי בגלל נכותו לתגמול, קיצבה או פיצוי אחר מאת הריפובליקה הפדיראלית של גרמניה;
"נכות" — איבוד הכושר לפעול פעולה רגילה, בין גופנית ובין שכלית או פחיתתו של של כושר זה.

רשות מוסמכת

2. שר האוצר ימנה רשות מוסמכת לצורך חוק זה (להלן — הרשות המוסמכת). הודעה על מינויה ומענה תפורסם ברשומות.

נכה הזכאי לתגמולים

3. נכה יהא זכאי לתגמולים לפי חוק זה, אם נתקיימו בו שלושה אלה:

- (1) עלה לישראל לפני יום כ"ב בתשרי תשי"ד (1 באוקטובר 1953) וכיום כ"ט באדר ב' תשי"ז (1 באפריל 1957) היה ולאחר מכן נשאר אזרח ותושב ישראל;
- (2) דרגת נכותו אינה פחותה מ-25%;
- (3) לא קיבל ואינו זכאי לקבל תגמול, קיצבה או פיצוי אחר בגלל נכותו מכל מקור אחר.

* נתקבל בכנסת ביום ח' בניסן תשי"ז (9 באפריל 1957); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 286, תשי"ז, עמ' 112.

- תגמולים
4. (א) נכה הזכאי לתגמולים ישולם לו, כל ימי חייו, על ידי אוצר המדינה תגמול חדשי בסכום המורכב משנים אלה:
(1) 500 פרוטה לכל אחוז נכות;
(2) תוספת היוקר המשתלמת בתקופה עליה משתלם התגמול על שכר שסכומו בסכום המשתלם לנכה על פי פסקה (1).
(ב) התגמול ישולם מיום כ"ז באדר ב' תשי"ד (1 באפריל 1954).
- הקטנת תגמולים
5. נכה הזכאי לתגמולים והוא מוחזק, ללא תשלום, במוסד ציבורי לנכים או לקשישים או במוסד ציבורי אחר כיוצא בזה שהוכרו על ידי משרד הסעד לצורך חוק זה, יוקטן התג-מול החדשי שהוא זכאי לו לפי סעיף 4 ב-75% כל עוד הוא מוחזק במוסד כאמור.
- בק'ות
6. (א) התובע תגמול לפי חוק זה יגיש לרשות המוסמכת בקשה בצירוף ראיות הדרושות להוכחת תביעתו, כפי שייקבע בתקנות.
(ב) הזכות לתבוע תגמול כאמור תתיישן כתום שנתיים מיום פרסומו של חוק זה ברשומות.
- החלטת הרשות המוסמכת
7. (א) הרשות המוסמכת תדון בבקשה בהקדם האפשרי, ותחליט אם נתקיימו לגבי התובע התנאים המפורשים בסעיף 3, למעט פסקה 2.
(ב) הודעה על החלטת הרשות המוסמכת תישלח למבקש בדואר רשום; היתה ההחלטה שלילית – תפרש הרשות המוסמכת את נימוקיה.
- קביעת דרגת נכות
8. אושרה בקשה לפי סעיף 7, תעביר הרשות המוסמכת, תוך שלושים יום, את כל המס-מכים לוועדה רפואית שנתמנתה לענין סעיף 8 לתוספת החמישית לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד-1953¹ (להלן – חוק הביטוח), לשם קביעת דרגת הנכות לפי מבחנים ובהתאם לעקרונות שיקבע השר בתקנות.
- ערר
9. הנכה או הרשות המוסמכת רשאים, בתנאים שייקבעו בתקנות, לערור על החלטה של ועדה רפואית בפני הועדה הרפואית לערעורים שנתמנתה לענין סעיף 9 לתוספת החמי-שית לחוק הביטוח.
- קביעת דרגת נכות שנית
10. (א) הרשות המוסמכת וכן הנכה רשאים לדרוש, עם תום כל שלוש שנים מיום שנקד בעה לאחרונה דרגת הנכות, לקבוע שנית את דרגת הנכות של נכה, וממועד הקביעה החדשה ישולם התגמול לאותו נכה לפי קביעה זאת.
(ב) על קביעת דרגת נכות כאמור בסעיף קטן (א) יחולו הוראות סעיפים 8 ו-9.
- חסיון תגמול
11. תגמול אינו ניתן להעברה, לשעבוד או למשכון ואין להטיל עליו עיקול, אלא לשם הבטחת פרעונם של מזונות אשה או ילדים או של מילוות שניתנו לנכה מאוצר המדינה או בערבות המדינה או מקרן שהמדינה ערכה להפסדיה, וכשיעור שאינן עולה על מחצית התגמול המשתלם לנכה.
- תגמול ששולם ביתר
12. שולם לנכה תגמול למעלה מן המגיע לו; רשאית הרשות המוסמכת לעכב מתגמוליו, בשיעור שאינו עולה על מחצית התגמול המשתלם לו, עד כדי הסכום ששולם למעלה מן המגיע.
- חוסן לנבית תגמול
13. נכה שלא גבה תגמול תוך שנתיים מיום שהתגמול הוצע לתשלום, פקעה זכותו לקבלו, אלא אם כן הורתה הרשות המוסמכת הוראה אחרת.

1 ס"ח 137, תשי"ד, עמ' 6.

14. (א) לא ישולם לנכה תגמול לגבי תקופה שבה הוא נמצא מחוץ לישראל שלא למטרת ריפוי, אם תקופה זו עולה על ששה חדשים.
- (ב) נכה המרצה עונש מאסר, לא ישולם לו תגמול בעד תקופת מאסרו, אך הרשות המוסמכת רשאית להורות שהתגמול או חלק ממנו ישולם לאדם שהנכה חייב במזונותיו.
15. רשאית הרשות המוסמכת, בהסכמת הנכה, אם היא סבורה שהדבר יעזור לשיקומו, להמיר לו את תגמוליו במענק חד-פעמי, שלא יעלה על סך התגמולים שנכה בדרגת נכותו בזמן ההמרה זכאי לקבלם במשך חמש שנים, ומיום ההמרה ואילך לא יהיה הנכה זכאי לתגמול לפי חוק זה; הרשות המוסמכת רשאית לקבוע תנאים לדרכי השקעתו של מענק כאמור.
16. (א) שר המשפטים ימנה ועדת עררים או ועדות עררים לצורך חוק זה.
- (ב) ועדת עררים תהיה שלוושה; יושב ראש הועדה יהיה שופט.
- (ג) הודעה על מינוי ועדת עררים ועל מענה תפורסם ברשומות.
17. (א) הרואה עצמו נפגע על ידי החלטת הרשות המוסמכת רשאי לערור עליה לפני ועדת העררים תוך ארבעה עשר יום מיום שהגיעה אליו ההודעה על החלטת הרשות המוסמכת, אולם רשאית הועדה להאריך לו את מועד הערר לתקופה נוספת שלא תעלה על ארבעה עשר יום.
- (ב) הערר יוגש לוועדה בכתב בשני טפסים. אחד מהם תשלח הועדה לרשות המוסמכת.
- (ג) ועדת העררים רשאית לאשר את החלטת הרשות המוסמכת או לשנותה.
- (ד) מי שהגיש ערר רשאי, הוא או בא כוחו, לבוא לפני ועדת העררים ולטעון את טענותיו.
- (ה) אדם הבא לפני ועדת העררים כבא כוחו של עורר, לא יהיה זכאי לשכר טרחה אלא באישור ועדת העררים על פי בקשתו ובשיעור שתקבע הועדה.
- (ו) ועדת העררים תתן נימוקים להחלטתה.
- (ז) יושב ראש ועדת העררים ישלח מיד, בדואר רשום, העתק החלטת הועדה לעורר ולרשות המוסמכת.
18. הרשות המוסמכת רשאית לחזור ולהחליט בכל ענין החלטה שונה מן הקודמת, אם החלטה הקודמת הושגה על ידי מעשה או מחדל המהווים עבירה פלילית, או, אם נתגלה על סמך ראיות, כי יסודה בטעות.
19. הרשות המוסמכת רשאית, מטעם מיוחד שיצויין על-ידיה, להאריך כל מועד שנקבע בחוק זה או בתקנות שהותקנו על-פיו לעשות דבר, למעט הגשת ערר.
20. (א) לרשות המוסמכת, לוועדת עררים, לוועדה רפואית, ולועדה הרפואית לערעורים יהיו כל הסמכויות שאפשר להעניק לוועדת החקירה לפי סעיף 5 לפקודת ועדות חקירה².
- (ב) הרשות המוסמכת, ועדת עררים, ועדה רפואית והועדה הרפואית לערעורים לא יהיו קשורים בסדרי הדין ובדיני הראיות, אלא יפעלו בדרך שייראה מועיל ביותר לבירור השאלות העומדות להכרעתם.
21. נכה הזכאי לתגמולים יקבל על חשבון המדינה, בתנאים ולפי כללים שייקבעו בתקנות, טיפול בנכות שבגללה הוכר כנכה הזכאי לתגמולים, בכל עת שיתגלה צורך בו.

² חוקי א"י, כרך א', פרק כ"א, עמ' 152.

בסעיף זה "טיפול" – טיפול רפואי ובכלל זה טיפול חירורגי, בדיקות רפואיות, אישפוז, טיפול בית, אספקת רפואות, מכשירים רפואיים, תוחבות, מכשירים אורתופדיים, מכשירי תנועה לקיטעים ומשותקים וכלכי נחיה לעיוורים והשתתפות בהוצאות החזקתם של כל אלה.

22. אדם שמסר במזיד לרשות המוסמכת, לועדה רפואית ולועדה הרפואית לערעורים או לועדת עררים ידיעה כוזבת, דינו – מאסר ששה חדשים או קנס שלוש מאות לירות.

עבירות

23. הזכות לתגמולים לפי חוק זה אינה עוברת בירושה.

אין ירושה לתגמולים

24. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

ביצוע ותקנות

25. שר האוצר רשאי לקבוע בתקנות –

דרכי התשלום

(1) סדרי תשלום התגמולים המגיעים לנכים לפי חוק זה עד תחילתו, ומועדי תשלומם;

(2) כי תגמולים או מענקים לפי חוק זה ישולמו באמצעות המוסד לביטוח לאומי.

לוי אשכול
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

תיקון טעות

בחוק לתיקון פקודת מס הכנסה, תשי"ז–1957, שנתפרסם בספר החוקים 223, תשי"ז, עמ' 79, בסעיף 23 (2), במקום "בלתי תלוי ממקור" צ"ל "בלתי תלוי במקור".